

ماده ۸۶ برنامه ششم توسعه و مظلومیت ترویج فرهنگ ایثار/ چقدر از قوانین مربوط به ایثارگران اجرا شده است؟

شناسه خبر : ۱۲۷۸۷۱ جمعه ۱ دی ۱۴۰۲ - ۰۷:۴۴

قرار است طی سلسله مطالبی در موج خبر مواد مربوط به ایثارگران را در برنامه ششم توسعه مورد بررسی قرار دهیم. اینکه چقدر از این قوانین قابلیت اجرایی دارد و اجرا شده و چقدر از این مواد روی کاغذ باقی مانده است.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، یکی از موضوعاتی که این روزها در میان جامعه ایثارگری بحث برانگیز و مورد اعتنا است، تصویب قانون برنامه هفتم توسعه است. قانونی که چند ماده آن مستقیم به امورات جاری زندگی جامعه هدف مربوط است. در قانون هفتم ایثارگران انتقاداتی به تصمیم گیری های بنیاد شهید در ارائه برنامه جدید داشتند که با پیگیری هایی که از سمت مجلس شورای اسلامی انجام شد، سرانجام همان برنامه ششم توسعه که در خصوص جامعه هدف

نوشته شده بود، در برنامه هفتم نیز تنفیذ شد.

قرار است طی سلسله مطالبی در موج خبر مواد مربوط به ایثارگران را در قانون ششم مورد بررسی قرار دهیم. اینکه چقدر از این قوانین قابلیت اجرایی دارد و اجرا شده و چقدر از این مواد روی کاغذ باقی مانده است. در ادامه با یوسف مجتهد از اعضای هیئت مدیره شبکه ملی ایثارگران و مشاور حقوقی جامعه هدف ماده 86 قانون برنامه ششم توسعه را در خصوص ایثارگران بررسی کردیم که خواهید خواند:

مجتهد در ابتدا به اولین ماده مربوط به ایثارگران از 11 ماده اشاره کرده و می‌گوید: ماده 86 به موضوعات فرهنگی و ترویج ایثار و شهادت در جامعه پرداخته که اتفاقاً توجه ویژه‌ای هم به این ماده داشته است. در بند الف آن اشاره به سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری در خصوص ایثارگران دارد که به عنوان سند بالا دستی محسوب می‌شود. در واقع این سیاست‌ها همان‌هایی است که حضرت آقا بعد از اینکه مجمع تشخیص مصلحت نظام آن را تصویب می‌کند، ابلاغ می‌کنند و سیاست و راه برد دستگاه‌های اجرایی قرار می‌گیرد. اما می‌بینیم که کمترین اقدام در این زمینه صورت گرفته است.

وی در خصوص بند «ب» که به موارد مربوط به آموزش و پرورش است، نیز می‌افزاید: طبق این بند: «وزارت آموزش و پرورش مکلف است به منظور ترویج فرهنگ ایثار و شهادت نسبت به معرفی الگوها و قهرمانان ملی ایثار و شهادت در متون درسی کلیه پایه‌های تحصیلی و فعالیت‌های پژوهشی و برگزاری مسابقات علمی اقدام نموده و در جهت تعمیق ایمان و ترویج باورها در صیانت از فرهنگ دینی و انقلابی نسبت به اجرای یادواره‌های شهدای دانش‌آموز و فرهنگی و برگزاری اردوهای راهیان نور ویژه دانش‌آموزان و فرهنگیان با سازمان بسیج همکاری لازم را به‌عمل آورد.» اما واقعا چنین چیزی در حد نرمال دیده می‌شود؟

وی ادامه می‌دهد: برای مثال در مدارس شاهد بسیاری از خانواده شهدا از محیط مدرسه گله مند هستند. آنها می‌گویند وقتی معلم‌ها شئونات حجاب را رعایت نمی‌کنند چطور می‌خواهند روی فضای فرهنگی مدرسه اثر گذار باشند؟ در برخی از مدارس به نماز کمترین اهمیتی داده نمی‌شود. موارد از این دست بسیار است.

مجتهد می‌گوید: آیا آنطور که توقع می‌رود در کتاب‌ها به اسطوره‌ها و شهدای بزرگ پرداخته می‌شود؟ حتی یک روند ثابت نمی‌بینیم. مثلاً دولتی روی کار می‌آید که به این مسائل خیلی اهمیت نمی‌دهد و در دوره‌ای موضوعات این چنینی از کتاب‌ها حذف شده اما دولت دیگری روی کار می‌آید که بیشتر به موارد مربوط به فرهنگ ایثار و شهادت می‌پردازد. این فراز و فرودها یا عدم همسویی در سیاست‌گذاری‌های بلند مدت در کتب درسی نتیجه بدتری خواهد

داشت. آموزش پرورش بسیار مهم است اما در این حوزه وزارت آموزش و پرورش از رسالت اصلی در این زمینه تا حدودی عقب افتاده است. شاید هم منابع مالی کافی نداشته باشند، نمی دانم اما آنطور که باید کار نشده است.

وی به بند «پ» اشاره می کند: در این بند «صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران موظف است ضمن اختصاص بخشی از برنامه های شبکه های مختلف به موضوع ترویج فرهنگ ایثار و شهادت، حداقل ده درصد (10%) از تولیدات برنامه های هنری نمایشی خود را به این موضوع اختصاص دهد.» بررسی اجرای این بند فاجعه است. شما ببینید هر وقت هفته دفاع مقدس می شود، صدا و سیما یک سری فیلم های تکراری پخش می کند. یک نوآوری کوچک، به هیچ وجه نمی بینید. تنها تکرار بسیار ملال آور تعدادی فیلم قدیمی است که در شبکه های مختلف باز پخش می شود. قانون می گوید حداقل 10 درصد از تولیدات باید به موضوع فرهنگ ایثار بپردازد. اما کدام تولید؟ جز پخش فیلم یک سری برنامه سطح پایین آماده می شود و از خانواده شهدا دعوت می کنند در این برنامه ها حاضر شوند اما دریغ از یک کار فکر شده.

مجتهد با اشاره به بند «ت» در خصوص ساماندهی گلزار شهدا می گوید: این هم یک موضوع مهم است اما می بینید بحث ساماندهی هنوز پس از سالها روشن نیست. کار می شود، هزینه هم می شود اما گاهی هدررفت سرمایه است. گاهی تلاش می شود اما کیفیت مطلوب به دست نمی آید. می خواهیم الگویی را در نظر بگیریم اما بلد نیستیم درست توجیه و تشریح کنیم لذا یکدفعه تصمیم می گیریم کاری را انجام دهیم که مخالفت ها درست یا غلط آغاز می شود که نتیجه همان عدم تبیین و کار دست است.

عضو هیئت مدیره شبکه ملی ایثارگران به بند «ج» اشاره می کند و می افزاید: در این بند آمده: «دولت مکلف است به منظور حفظ و ترویج فرهنگ ایثار، جهاد و شهادت و تکریم از الگوهای این فرهنگ ماندگار به والدین شهیدی که دارای حداقل سه شهید یا دو شهید و یک جانباز پنجاه درصد (50%) و بالاتر یا یک شهید و دو جانباز پنجاه درصد (50%) و بالاتر هستند نشان ملی ایثار اعطا نموده و آنان را به عنوان چهره ماندگار کشور به جامعه معرفی نماید.» تا حدودی با خانواده چند شهید صحبت شد که نشان ایثار بدسیم. در قانون جامع خدمت رسانی به ایثارگران هم هست اما عملیاتی نشد. چون به این باور نرسیدیم و فکر می کنیم اگر این کار را انجام دهیم ممکن است اثر منفی داشته باشد. خلاصه هر کسی با نگاه سلیقه ای پیش می رود.

وی در خصوص بند «ح» می گوید: در این بند «بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس موظف است با همکاری بنیاد شهید و امور ایثارگران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و شهرداری ها و سایر دستگاه های فرهنگی کشور تا پایان اجرای قانون برنامه نسبت به توسعه و تکمیل مراکز اسناد و مدارک دفاع مقدس و تدوین دایره المعارف دفاع مقدس و تدوین تاریخ دفاع مقدس مطابق بودجه سنواتی اقدام نماید.» اما برای نمونه ما

ببینید موزه های دفاع مقدس در چه وضعی قرار دارد. جز باغ موزه دفاع مقدس و شاید یک یا دو نمونه دیگر کدام جای دفاع دارند؟ موزه دفاع مقدس که در خیابان طالقانی تهران واقع شده واقعا چه جذابیتی برای جذب مخاطب دارد. حتی شما به عنوان نمونه آماری جلوی درب آن بایستید و از عابران بپرسید آیا می دانند اینجا کجاست؟ اکثرا نخواهند دانست.

مجتهد ادامه می دهد: این موزه در ساعت اداری مشغول فعالیت است. موزه باید در ساعاتی باز باشد که مردم اوقات فراغت خود را به آنجا سر بزنند و جذب شوند. متأسفانه خیلی از آثار از بین رفت. همان موقع در خرمشهر، خیلی ها گفتند بخشی از محله ها را به عنوان موزه نگهداری کنیم اما رها شد و از بین رفت. مدیریتی که تصمیم قاطع بگیرد، نبود.

وی افزود: یادم هست دو سه روز بعد از آزادی خرمشهر با بهروز مرادی رفتیم آنجا. او شخصیت و نگاه ویژه ای به فرهنگ داشت. یک وانت نیشان داشت. می دید یک تابلوی ورود ممنوع تر کش خورده آن را می گذاشت عقب ماشین. گفتم: بهروز چکار می کنی؟ گفت ببین تو الان وسط ماجرا هستی و نمی دانی این ها چه هستند سال ها بعد نوجوانان می خواهند ببیند این آثار را.

مجتهد به نحوه اجرای بند «خ» می پردازد و می گوید: در این بند آمده: «وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و آموزش و پرورش، دانشگاه آزاد اسلامی، بنیاد شهید و امور ایثارگران و ستاد کل نیروهای مسلح به منظور تعمیق و ترویج ارزش های دفاع مقدس به نسل های بعدی، واحدهای درسی مرتبط با ترویج فرهنگ ایثار و شهادت در مقاطع مختلف دانشگاهی را ایجاد نموده و تعدادی از موضوعات پژوهشی، پایان نامه ها و طرح های (پروژه های) علمی و تحقیقاتی خود را به موضوع فرهنگ ایثار و شهادت اختصاص دهند.» اما واقعا بنیاد شهید آن طور که باید از این بند حمایت می کند؟ در واقع اصلا فعال نیستند و به تبع دانشجویان اغلب مطلع نیستند که چنین چیزی وجود دارد. اگر قرار است کاری شود باید اطلاع رسانی و تبلیغ شود و دانشجو ترغیب شود. اما این شاید در دفعات محدود انجام شده باشد اما در واقعیت یک قانون متروک است و به حاشیه رفته.

وی می افزاید: این ها تنها یک نگاه گذرا و خلاصه به اجرا شدن یک بند از 11 بند مربوط به ایثارگران در قانون ششم توسعه است. ای کاش اگر قرار است قانونی وضع شود نظارت و الزام عملی نیز بر آن در نظر گرفته شود.

انتهای پیام/

انتهای پیام/